

Svar på skriftligt spørgsmål SSS 39/2023 rd

Svar på skriftligt spørgsmål om att ingripa i hundangrepp

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Ärade talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spørgsmål SS 39/2023 rd undertecknat av riksdagsledamot Terhi Koulumies /saml m.fl.:

Vilka åtgärder ämnar regeringen vidta för att ingripa i hundangrepp,

ämnar regeringen utvärdera en begränsning av innehav och uppfödning av kamphundraser i Finland eller åtminstone kräva en bestämd utbildning av ägare till dessa raser och

hur ämnar man samla in information om angrepp och utnyttja den bättre i beslutsfattandet?

Som svar på detta spørgsmål anför jag följande:

Hundar är viktiga sällskaps- och hobbydjur för människor. Att förbjuda en hundras eller rasblandningar löser inte problemet att det kan uppstå konflikter mellan människor och hundar. Det egentliga problemet avhjälpas inte enbart genom tillståndsplikt för innehav av en viss typ av hund, då grundorsakerna i allmänhet ligger någon annanstans än hos hunden i fråga.

Det är svårt att med hjälp av statistik bedöma förekomsten av skador orsakade av hundbett, eftersom största delen av skadorna är lindriga och uppskattningsvis upp till 80 procent av offren aldrig söker vård. I merparten av fallen blir personer bitna av sin egen eller en bekant persons hund, och polisen får endast kännedom om enstaka fall, i allmänhet de allvarligaste.

För att vissa hundraser ska bli tillståndspliktiga krävs effektiv övervakning, mycket noggrann rasdefinition, registrering och bevis på att en hundindivid och en ras är farlig. Även en tillåten ras kan vara farlig i fel händer, alla kan inte uppfostra och träna hundar. En hund som är välskolad när den kontrolleras av sin förare kan under andra omständigheter, om den är dåligt skolad, osäker på sin plats i flocken, blir störd eller retad, bli svårhanterlig och till och med farlig. Det finns redan metoder för att bekämpa sådana problem i den nuvarande lagstiftningen. Ordningsslagen (612/2003) innehåller bestämmelser om hunddisciplin, jaktlagen (615/1993) bestämmelser om tillsyn över hundar, strafflagen (39/1889) bestämmelser om djurskyddsbrott och djurskyddslagen (247/1996) bestämmelser om bland annat behandling av djur. Inrikesministeriet ser inget behov av ytterligare reglering.

Inom hundhobbyn bör man sträva efter att hundorganisationer och uppfödare agerar ansvarsfullt i utvecklingen och marknadsföringen av olika hundraser, så att tråkiga enskilda fall inte påverkar hobbyns allmänna acceptans. Polisen och andra djurskyddsmyndigheter kan i fråga om problemhundar endast vidta administrativa åtgärder i enlighet med djurskyddslagen eller inleda förundersökning i ärendet om de får kännedom om fallen.

Helsingfors 18.9.2023

Inrikesminister Mari Rantanen